

PROGRAMMA JtW

JongTheaterWerk
Programmatie
Vandaag

Voorstellingen door jonge theatermakers

13u30
TRISTAN & ISOLDE
T.O.V.

13u30
HET VERMOEDEN
III.

17u00
ONGEWOON GEWOON
Post-T

17u30
TRISTAN & ISOLDE
T.O.V.

17u30
HET VERMOEDEN
III.

18u30
BEVRIJDINGSDAG
Post-T

20u30
ZOMERGASTEN
III.

20u30
ONGEWOON GEWOON
Post-T

22u30
BEVRIJDINGSDAG
Post-T

22u30
TRUTH OR DARE
Post-T

23u00
TF
III.

24u00
DE FIERPACHTSEN
Post-T

T.O.V. = OOSTENDS VARIETETHEATER
POST-T = OUD-POSTGEBOUW
III. = DE ILLUSIE

WOENSDAG 4 AUGUSTUS 1999

DAGKRANT

Theater aan Zee

!!! Met de laatste programmawijzigingen

Jong theaterwerk

POST-T

Bevrijdingsdag

Gregory Caers en Jef Ravelinçien

Twee mannen die elkaar ontmoeten en ook nog eens vol vragen zitten, gillen naar het absurde. Ze zijn op zoek naar het leven, ze vechten voor een stukje liefde en ze dromen hun reizen.

De ene zoekt zichzelf, de andere is vastberaden in zijn onwetendheid. Elk bespreekbaar onderwerp wordt besproken en niets is normaal. We zitten hier op de rand en soms midden in het absurde van de zoekende mens. Het gaat over liefde en geluk, feen met sproeten, slofzuigers, god die in zijn neus peult en microgolf-ovens.

De voorstelling is het werk van twee jonge afgestudeerden van het Conservatorium van Gent en is ontstaan uit ideeën, verzinsels en cafés. Het is een typisch stuk voor opvoering in een intieme ruimte. De muzikale omlijsting is eveneens minimaal gehouden: een antieke platendraaier speelt en de acteurs vervolledigen.

18u30 en 22u30 - Post-T - H. Serruyslaan 18 - Toegang 100 BEF.

Journal

De workshop registratie toont elke dag tussen 19.30u. en 20.30u. een TV-journaal. Het bestaat uit zelf gedraaide reportages, presentaties, komische items en straatinterviews. De maandageditie toonde aan dat het zeker de moeite waard is één van de herhalingen mee te pikken. De projectie gebeurt digitaal op groot scherm.

POST-T: dagelijks journaal van 19.30u tot 20.30u.

T.O.V.

T OOSTENDS VARIETE THEATER

Tristan & Isolde

Twee geliefden, Tristan en Isolde, herontmoeten elkaar na hun destructieve liefdesgeschiedenis. Ze willen een eind maken aan de vloek die op hun rust. In een desolaat onbepaalde ruimte krijgen ze de kans om afscheid te nemen. Ze dreigen echter te hervallen.

Het is een kritiek op de romantisch geïdealiseerde liefde, en een pleidooi voor een nieuwe volwassen liefde, een liefde die niet kiest voor de oneindigheid in de dood, maar voor het leven.

Tekst en Decor: Kristof Van Perre
Regie : Bart Vermeer
Spel : Michael Vroemans, Veerle Holsteys en Maarten Verscheden.

13u30 en 17u30 - Variététheater - Langestraat - Toegang : 100 BEF

Tijdens dit festival bent u mee de jury. Geef voorstellingen en acts die u ziet een waarderingscijfer tussen één en tien. Een stembiljet met meer informatie kan u terug vinden op de omslag: de stembiljetten worden ten laatste op zaterdag 7 augustus om 10 uur verwacht in Toerisme Oostende, Monacoplein 2, B-8400 Oostende.

Ongewoon gewoon

Geert van Rampelberg en Pieter Genard

Waar de misdaad ophoudt; is de confrontatie tussen 'gewone' en 'ongewone' mensen reeds begonnen. De dader heeft voor zichzelf reeds voor de daad het waarom van zijn moord uitgemaakt.

Er is geen berouw over de gepleegde feiten, hoogstens is het een larten van het lot dat de dader drijft naar wat een kameraad in de misdaad zal blijken. De man van de daad staat tegenover de man van de gedachten. Zo zwart wit zitten echte ontmoetingen echter niet in elkaar. Ze herkennen elkaar in eenzelfde onvoorspelbaarheid, vinden elkaar in eenzelfde relativiteit...

Ivan Vrambout opteerde voor zijn eindproject van het derde jaar RITS voor de confrontatie van twee literaire grootmeesters: F. Dostojevski en A. Camus. De gemeenschappelijke en complementaire thematiek van de twee heren werd voornamelijk aangevoeld in respectievelijk 'Misdaad en Straf' en 'De Val' waaruit de huidige theaterbewerking voortvoerde. Vrambout bedacht het concept samen met Stef Vanmolok, een jonge dramaturg en student filosofie. Het tekstmateriaal werd uitgewerkt met de inbreng van de twee acteurs, Geert Van Rampelberg (Studio Herman Teirlinck) en Pieter Genard (Conservatorium van Brussel).

17.00u. en 20.30u. Post-T H. Serruyslaan 18 Toegang 100 BEF

de ILLUSIE

III.)

Het Vermoeden

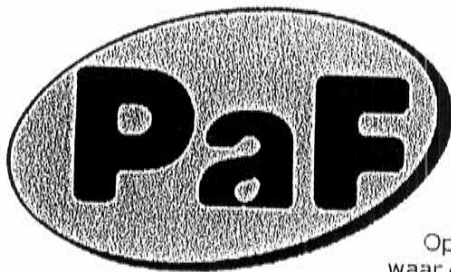
Dit stuk van theatermaker Arne Sierens (o.a. Bernadette, De Soldaat-Factor), gaat over het leven van een Belgisch gezin vlak na de Tweede Wereldoorlog. Een Belgisch steertje, een Belgisch huisje met normale mensen in hun doodgewone en bijna banale relaties. Wat zijn hun problemen en waaraan beleven ze plezier?

Wat Arne Sierens zoals steeds oproept in zijn werk, is een choreografie van een ijsberg: de personage laten slechts het topje van hun bedoelingen en hun ware gedaante zien. Wat het stuk vertelt, zit daaronder.

Deze voorstelling is de eerste broekas-co-productie van de twee jonge theatercollectieven De Queeste (Limburg) en De Mol (Oudenaarde).

13u30 - De Illusie - Toegang 100 BEF.

Straattheater Festival:
Op dit schema kan u terugvinden
waar de verscheidene acts plaatsvinden

[Performing Arts Festival]

Deelnemers Straattheatercircuit (PaF)
Rangschikking per lokatie

1.	---	
2.	---	
3.	Tunta'k	Tsigane, muzikale act
4.	---	
5.	---	
6.	---	
7.	---	
8.	Rhythm Wicker	vatenpercussie
	Xu Yong	Orienteels poppentheater
	Fabula Rasa	luchtverhalen
9.	Sara Chebaro	buikdans
	Robert Blake	Magic Comedyshow
10.	Cneut en Gants	volksmuziek
11.	Sercu, Samyn & Janssen	mensen-poppen
12.	---	
13.	Johan Luyckx	mime
	Sammy Van Cauteren	pop-muziek
14.	R & F van de Fonteyne	klassiek en folk
15.	---	
16.	---	
17.	Bart Jacquet	folk
	Sarah en Steven	poppen in muziekdoos
	Dominik Messiaen	goochelen
18.	Filip De Meyer	mime
19.	Armando Dios	straatzanger
20.	Peter Butseraen	meezingers
21.	---	
22.	---	
23.	---	
24.	---	

14-18u

De locaties zijn gerangschikt per nummer terug te vinden op het plannetje
aan de achterzijde van de omslag.
In geval van regen enkel optredens op de locaties 11, 14, 17, 18, 22

WOENSDAG 4 AUGUSTUS 1999

Mededeling voor schrijftalent!

Als u de drang voelt om een intelligente opmerking, een blitse reactie of een doodgevone functionele mededeling neer te pennen en u wil bovendien dat iedereen die naar TAZ komt leest wat u kwijt wil, dan mag u nu blij zijn en verder lezen! Er is namelijk de mogelijkheid door u geschreven teksten gepubliceerd te zien in onze dagkrant. Wij, de onderbemande redactie, doen graag een beroep op uw schrijftalent als dit een beetje kritisch of humoristisch is. Laat u liever niet leiden door commerciële overwegingen, want die maken weinig kans. Indien u zich aangesproken voelt, neem dan op tijd contact op met onze redactie (zie colofon). Onze deadline is middernacht m.a.w. wat u voor die tijd proper aflevert (lieft in een Word-bestand op diskette), heeft een goede kans om de volgende middag afgedrukt te worden. Hopelijk voelt u zich al 'in uw gat gebeten' en reageert u onmiddellijk.

FESTIVAL-KOORTS

Straatartiesten:
maar waar zijn ze?

U kan er in feite niet naast gekeken hebben of toch? De straatartiest is tijdens deze derde editie van Taz één van de 'attracties' die de Oostendse pleinen en wandelkijk een stuk gevarieerder en interessanter maakt. Onze dagkrant wijdt er iedere dag een volle pagina aan in de hoop dat u in combinatie met het plannetje op de omslag de straatartiest tussen de straatstenen kunt ontwaren. Geen paniek, geen wanhoop als u hem niet direct vindt. Hij heeft immers wel eens de neiging zijn vaste stekkie te verlaten en een iets drukker oord op te zoeken. Kunt u hem dat kwalijk nemen, werkelijk? Probeer u het desgevallend gerust een aantal meter verder nog eens. De kans is groot dat u er getraakteerd wordt op een minutenlange lachbui, op bruisende muzikale ritmes of op gewoonweg rustige verwondering.

Tijdens dit festival bent u mee de jury. Geef de voorstellingen en acts die u zelf een waardingscijfer tussen één en tien. Een stembiljet met meer informatie kan u terug vinden op de omslag. De stembiljetten worden ten laatste op zaterdag 7 augustus om 10 uur verwacht in Toerisme Oostende, Marnesplein 2, B-8400 Oostende.

Coördinatie:
Kristof
Van Perre,
075-93.17.54

Hoofdredactie:
Ward Hulsemans

Redactie:
Dirk Gils,
0495/226773
Bart Vermeer,
0454-25.00.11
Els Jacobs
Debbie Esmans
Heidi Vandenbussche
Marian
An Tavernier

Layout concept:
Bram Ollieuz

Niets uit deze
publicatie mag op
enige drager
worden verspreid
zonder de
uitdrukkelijke
schriftelijke toelating
van de makers

V.U.:
Dries Vermeersch,
Kievlstraat 3,
8400 Oostende

WOENSDAG 4 AUGUSTUS 1999

Wat een dag!

Dinsdagmorgen en Oostende ligt op zijn gat: geen zon, de lunaparken vol en het festivalpubliek slaapt zijn roes nog uit. In de Langestraat ter hoogte van Lafayette is het nog lang onrustig gebleven, vannacht. Oostende was zwanger van plezier, de troubadours zijn in de stad.

De clowns zijn nog maar net opgekraamd of een ander circus heeft zijn tenten opgeslagen met een drukte en een sfeer die dunnetjes die van Avignon en Edinburgh benadert. Er wordt gespeeld tussen zwarte doeken, in een protserig café-chantant of in een schuurtje achter een café of gewoon op straat.

Jongens en meisjes die via Oostende alsnog een ingang zoeken in de versterkte burcht die theater is, het theater dat gebetonneerd ligt in de decreten en nog honderd dagen moet wachten tot Bertje de komma's van plaats zal verwisselen. Geen spoor van Bert maar wel van de lokale excellentie Vande Lanotte die volgens de paparazzi in een slijk getrapt is, dat is eens iets anders dan een jointje roken.

DE WUBBE

Maandagavond wel Bert André gezien, die goeie Bert die naar Tania Poppe kwam kijken en tot een kwartier voor de voorstelling in de file had gezeten. Was er een camion vol bier omgekeperd op de autosnelweg en volgens Bert had de brandweer er verdacht lang over gedaan om de flesjes op te ruimen.

Tania Poppe in doorkijkjurk, wauw dat is een carrosserie die gezien mag worden. Dat haar vriend weer te laat was en dat ze daarom maar niet wou beginnen: was dat nu gespeeld of was Tom Van Bauwel echt achter die biertruck blijven hangen?

Poppe kwam behoortlijk op de propfen met

Tegader aan Zee (1)

haar 'Haar' Wij achteraf gaan vragen wat die bobbel in haar broekje was: haar okselspray? Wij mogen u de pointe niet verklappen maar dat stuk kreeg plots een heel andere dimensie. Poppe kan een behoorlijk stukje acteren maar je krijgt op de duur toch de wubbe van die hysterische del die ze speelt. Beetje overacting, me dunkt: Poppe op poppers. Dat brengt ons bij Bronstig Veulen en 'Win for Life'. Bruno Vanden Broecke is een jongen die zijn theaterstudies niet afgemaakt heeft en dat is altijd een goed teken.

Wij hebben ons een krieb gelachen. De memoires van een gemeentesecretaris vormen nog geen echte samenhangende theatertekst maar Vanden Broecke kan in de huid van het oude meneertje wel voldoende samenhang creëren. Dat die jongen als stage gelopen heeft bij Hollandia was er zo aan te zien: behoorlijk plankvast en gevoel voor timing en stilte. O wat worden we serieus.

Ja dat verhaal over die jongen die met een tractor de Cogels-Osylei omploegt na zijn mislukte liefdesexpeditie (C'est pour la fille, je veux la mariner...) heeft ons een lachstuip van drie minuten gekost. En Bruno, Jos Verbist van Antigone heeft ook smakelijk zitten gibberen. Dat kan interessant zijn...

HOPPE

Nog een woordje over Mijnheer Hoppe en de andere Kindergarten Cops die in het Variété Theater aantraden. Foutje van de programmatie om niet te vertellen dat het theater was voor kinderen komen ze stamelen bij de aanvang. Brandt maar los denk je dan om vervolgens een geeuw te onderdrukken en een uiltje te knappen. Overigens Variété Theater is een iets te flaterende naam voor deze ballentent.

Voilà, half vijf en het regent ouwe wijven. "Il pleut Ostende comme nulle part ailleurs" zingt Alain Bashung. Uit piëteit voor Brel niet naar Anonymous Society geweest. Wordt vervolgd (zoals die streakers rond het postgebouw... maar daarover morgen meer). Beware of the naked man...

NOTA BENE:

Lees vandaag De Morgen waarin Steven Heene korte metten maakt met het masker van de ziel van Ensor. Onguur volk die Journalisten. Gerrit Six van de FET heeft zijn stamkroeg het Zeezofje verlaten na een klinkende ruzie met de patron en houdt voortaan spreekuur in Jans Café. Men zegge het voort.

Jean Bart

INDIANENVERHALEN IN HET PARK

Wie dacht dat de Indianen uitgestorven zijn, kan zich van het tegendeel komen overtuigen tijdens de éénmansvoorstelling "Indianenverhalen", van Herman Peeren.

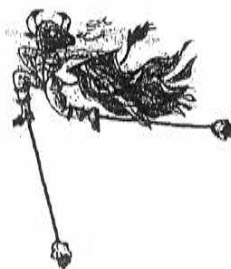
In Indianenverhalen worden verschillende verhalen met elkaar verbonden, via de relatie tussen een jongen en zijn grootvader. De grootvader is terug tot leven gebracht door de fantasie van de jongen.

De oude krijger vertelt hem de wijze verhalen die ook nu nog de traditie van de Indianen levendig houden.

De vertelling en haar vele zijsprongen, worden allemaal gespeeld door één persoon: Herman Peeren. Als kind was hij al verzot op Indianenverhalen en hij speelde toen al hun leven na. Hij tracht ons via zijn vertelling onder te dompelen

Wil hij misschien het verschil aantonen tussen onze cultuur en die van de Indianen?

Herman Peeren legt ons het voorbeeld voor van de overconsumptie in het westen, die schril afsteekt tegen de manier waarop de Indianen hun behoeften invullen: zij doden één buffel als ze honger hebben. De beschaafde wereld leidt alvast een hele kudde naar het slachthuis.

Een boutade, maar het tekent de filosofie van Herman Peeren.

Voor de kinderen maakt Theater Wolf de vertoning toegankelijk door gebruik te maken van de herkenbare symbolen uit hun fantasiewereld.

De voorstelling heeft een sober karakter. Rekwisieten en kostuums spelen slechts een ondergeschikte rol om de boodschap duidelijk te maken. De verhalen staan centraal. De voorstelling is een leerrijke monoloog voor het hele gezin.

13u - Leopoldpark - toegang gratis

 Van Marke

 DE MOOR
ELEKTRO-KEUKEN

 Bvba V.C.F.
VAN CRAEYNEST F.
059-512040

 SIGMA
COATINGS
Bescherming van de toekomst
03-3606311

 SONY
Broadcast & Professional

 Interbrew

 N.V. OCKIER
(056) 20 32 23

 n.v. LEMAHIEU H.K.
Afdelingen in FPS, FPA & FFE
050-789181

— INTERVIEW —

Wendy Werner:

“Zonder toffe groepsfeer houdt niemand dit vol”

Het Post-T gebouw is een knap staaltje van wat een aantal bezielde geesten kan verwezenlijken. Terwijl u gezellig achteroverzit in uw theaterstoel, genietend van de wondere wereld die zich in klank en beeld voor u ontvouwt, bent u wellicht vergeten dat de ruimte waarin u zich bevindt evenzeer het resultaat is van een erg intensieve, maar ook erg inventieve inspanning. Eens een verzameling van mufte loketten en stempelende postbedienden, nu een gezellige kleine schouwburg. Een resultaat dat gezien mag worden. We spraken met één van de medewerkers: Wendy Werner.

Dagkrant: Jijzelf zit in je laatste jaar regie aan het RITS. Het is dan ook een beetje verwonderlijk dat je tijdens TaZ deze meer technische kant hebt gekozen van het theaterwerk.

W.W.: Misschien wel, maar eigenlijk heb ik er niet over nagedacht. Ik vind dat alles van het theaterwerk erbij hoort. De meesten onder ons volgen inderdaad de opleiding regie of regie-assistentie op het RITS, maar we zijn hier allemaal om iets bij te leren. Het is juist tof om de andere kant te zien. Op die manier neem je van alles wat mee en zet je in de praktijk wat je op school enkel in theorie hebt gezien. Trouwens met de groepen die hier optreden, hebben we voldoende gelegenheid om artistieke ervaringen en ideeën uit te wisselen.

Dagkrant: Die praktijk waarover je spreekt is anders erg zwaar. Kun je een woordje kwijt over het werk dat jullie hebben verricht?

W.W.: Een groot deel van de loketten hebben we met hamer en beitel afgebroken en op de container geworpen. Vervolgens hebben we het hele gebouw onderworpen aan een grote poetsbeurt. De garage hebben we eerst moeten ontvetten opdat de verf zou houden. Overal hebben we de plafonds en de vloeren zwart geverfd. Nadien hebben we in de grote zaal buizen opgehangen waaraan we de lampen monteerden. In de kleine zaal gebruikten we de gried, een opstelling die dient om de lichten aan op te hangen en daarna in zijn geheel te verwijderen.

Dagkrant: Je beschrijft het alsof het allemaal erg vlotjes verlopen is...

W.W.: Geef me, deze drie weken waren erg zwaar. Tijdens de eerste week hadden we slechts één stelling en omdat we niet bij het plafond konden, bonden we onze verborstels op bezemstelen. Toen de tribune dan nog een week vroeger arriveerde dan voorzien, hebben we ons in heel wat bochten moeten wringen om het plafond verder af te krijgen. Maar we hebben natuurlijk ook heel wat plezier gemaakt. Een rijtje op de gried, ook goed voor sommigen om van hun hoogtevrees af te geraken. Zonder de toffe groepsfeer zou ik dit trouwens niet hebben volgehouden, niemand zou dit dan volhouden, denk ik. Het fijne was dat je het werk gradueel zag vooruitgaan. Van niets begonnen en beetje bij beetje sta je daar uiteindelijk met een hele schouwburg.

Dagkrant: Jullie hebben hier heel wat opgeruimd, vertel je. Enige interessante 'verloren' voorwerpen gevonden?

W.W.: Er zijn wel een aantal dingen die ik heb bewaard. Een aantal oude tekeningen, een asbak die zeker vijftig of zestig jaar oud moet zijn. Ook kleinere prularia die voor mij iets authentieks hadden.

Dagkrant: Nooit zin gehad om een heel koket mee te nemen?

W.W.: Zin wel, maar praktisch was dat natuurlijk wat moeilijk.

Dagkrant: Enig idee wat er met dit gebouw gaat gebeuren na TaZ?

W.W.: Ik heb opgevangen dat het wellicht te koop komt te staan. Het stomme daarvan is dat alles dan opnieuw wil zal moeten geverfd worden; zwart stemt de toekomstige kopers hoogstwaarschijnlijk niet erg gunstig.

Dagkrant: Zou je dit volgend jaar opnieuw doen?

W.W.: Zonder twiifel.

Met dank aan Workshop Registratie Rits.

Kamagurka & Herr Seele

“It's showtime”

Seele: "Uw rood lampeke brand nog nie hé. Da's beter. Ik hoop dat u zult genieten van het interview."

Kama: "Zo, dit was het interview en dan nu het weerbericht."

(drinken beiden van hun pint)

Dagkrant: Wat vond je zelf van jullie show vanavond?

Seele: Fantastisch, alé, ik vind het een fantastisch theater. Normaal gebeuren hier acts met oudere komieken zeg maar. Ik ben zelf van Oostende dus ik ken het hier. Fantastische nieuwbouw hé.

Kama: Jij denkt dat je nog jong bent, hé?

Seele: Een jonge god! 't Is fantastisch theater hé, van vormgeving enzo. 't Is synthetisch, met die plastieken tafeltjes.

Kama: Ik vind het gewoonweg fantastisch. Ik heb het gevoel dat ik in het jaar 2000 ben...

Dagkrant: Vonden jullie niet dat het publiek tijdens de voorstelling wat lauw reageerde?

Kama: bwa, ze waren een beetje voorzichtig hé.

Seele: 't Is een redelijk straffe show, redelijk grof. Ik denk dat voor een kkaal publiek in Oostende...

Kama: Ik vond dat trouwens ook een zeer groffe vraag.

Dagkrant: Het Nieuwsblad schreef dat één van de twee grootste troeven van jullie show is dat het een coöperatie is tussen de weerbarstige humor van Kamagurka en de natuurlijke geestigheid van Herr Seele. Betekent dat dan dat Kama geen natuurkint is en dat Herr Seele geen weerbarstige humor heeft?

Seele: Ja... ja... dat klopt wel.

Kama: Daar kunnen we ons zeker in vinden.

Seele: Kama een natuurkint? Neen, neen, dat gekof ik niet.

Kama: Hij is natuurgeestig hé, natuurleuk noemen ze dat eigenlijk. Kees Van Kooten zegt daar tegen: "natuurlijk". Als je herr Seele ziet, moet je al lachen.

Seele: Als je verder redeneert op die manier, dan zijn dieren eigenlijk het grappigste. Dieren zijn mijn grootste concurrenten eigenlijk.

Dagkrant: Hoelang denken jullie zo nog samen door te gaan?

Kama: Ieder jaar denken we van te stoppen. Eigenlijk zijn we nu al drie jaar gestopt.

Seele: Voor mij persoonlijk is het zo dat ik het solo niet zou doen. Ik doe het graag met Kama maar ik ben zelf totaal niet geschikt voor optredens. Het is vreemd aan mij. Kama kan wel solo optreden maar met ons drieltjes, zoals we nu optreden, is het toch af zo leuk.

Dagkrant: Herr Seele, wat vind jij eigenlijk van TaZ? Als Oostendenaar en als artiest?

Seele: Ik vind het goed, maar 't is een beetje verwarrend met het clownfestival dat er net voor is... en waarom niet het casino erbij betrekken, daar zou ik ook graag staan.

Dagkrant: Jullie staan geprogrammeerd met andere stand-ups in een soort collectief onder de naam « Bonjour micro ». Wat vinden jullie van dat gezelschap?

Seele: Persoonlijk haat ik stand-up comedians. Gasten die op een podium springen en moppen vertellen, dat interesseerd me totaal niet.

Kama: Ik doe wel graag stand-up in die zin dat ik het interessant vind om te doen. Wat ik nog interessanter vindt is niet de dingen zeggen die je je voorgenomen hebt.

Seele: Alleen op het podium... ik weet niet... ik zou er toch niet naar gaan kijken, denk ik.

Kama: de meeste mensen dus WEL.

Dagkrant: Hoeveel percent van wat jullie brengen is eigenlijk geïmproviseerd?

Kama: Nul percent.

Seele: Maar de sfeer is wel geïmproviseerd.